WASHINGTON D C

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 32. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 14-го лютого 1945. No. 32. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, February 14, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРОГОЛОШЕНО ПОСТАНОВИ З КОНФЕРЕНЦІЇ ТРЬОХ ПОТУГ

ВАШИНГТОН. — З Білого Дому проголошено вислід конференції Трьох Потуг, що почалася в Ялті на Кримі 4. лютого, а покінчилася 11. лютого. Оповістка про відбуту конференцію згадує 7 точок, над якими велися наради, а це: Поразка Німеччини, відшкодування збоку Німеччини, будучі конференції Обєднаних Держав, декларація про визволену Европу, справа Польщі, Югославія, будучі зібрання міністрів закордонних справ, єдність для миру й війни. Зміст оповістки такий:

Упродовж 8 днів радили Винстон Чорчил, премієр Великої Британії; Френклин Д. Рузвелт, президент Злучених Держав Америки і маршал Й. В. Сталін, предсідник Ради Народних Комісарів Союзу Совєтських Соціялістичних Република. Крім них були ще й інші особи, яких імена поодиноко вичислено.

Учасники конференції погодилися, щоб цілковито усунути націзм і німецький мілітаризм і вести спільну акцію в Европі. Уложено пляни спільної військової акції для довершення перемоги над Німеччиною.

Францію запросять до участи у контролі над переможеною Німеччиною. Всі німецькі війська будуть розпущені домів, буде знищений німецький ґенеральний штаб і буде заведена цілковита контроля над такою німецькою промисловістю, що може бути вжита для виробу воєнних матеріялів. Буде встановлена комісія для відшкодування з осідком в Москві.

Теперішній польський уряд, що його контролюють Совєти, має бути зреорганізований і доповнений іншими особами як з Польщі так і зпоза неї. Границі Польщі на сході мають іти по лінії Курзона з тим, що цю лінію можна пересунути на 8 кільометрів в користь Польщі. Лінія Курзона йде по ріці Буг на півночі, а в Галичині, поведена поміж Львовом і Перемишлем. Західні польські границі і границі у Східній Прусії будуть встановлені на мировій конференції.

В Югославії маршал Тіто і Шубашіч мають погодитися на спільний уряд під проводом регента.

Міністри закордонних справ Америки, Англії й Росії мають зїздитися на наради що три або що чотири місяці.

Трьом Потугам „вдалося вирішити" непорозуміння в справі голосування над пропозицією з Домбартон Овкс і цю угоду проголосять прилюдно, коли порадяться ще Китаю й Франції. Щоби оживити постанови з Домбартон Овкс має бути скликана нарада до Сан Франсиско на день 25. квітня.

Декларація в справі визволеної Европи.

Про цю справу сказано дословно так: „Премієр СССР, премієр Англії і президент Злучених Держав порадилися один одного у справі спільного інтересу для народів в їхніх державах і народів у визволеній Европі. Вони спільно заявляють свою взаємну угоду щоб вчасі хвилевого періоду непостійних відносин у визволеній Европі згармонізувати політику їх трьох урядів для помочи народам, звільненим спід панування націстичної Німеччини і народів сателітів держав колишньої Осі в Европі, щоб розвязати їхні пекучі політичні й економічні питання демократичними способами . . . Це є засади Атлянтійського Чартеру — отже право всіх народів вибрати собі свою власну форму правління, під яким вони хочуть жити — привернення суверенних прав і самоврядування тим народам, що їх насильно позбавили цього права агресивні держави.

„Оцею заявою ми потверджуємо нашу віру в засади Атлянтійського Чартеру, наше зобовязання, висловлене в Декларації Обєднаних Держав і нашу постанову у співділанню з іншими миролюбивими державами розбудувати світовий лад опертий на праві, присвяченій мирови, забезпеці, свободі й загальному добробутови всього людства".

Єдність для миру й війни.

„Наше зібрання тут, на Кримі, потвердило наші спільні постанови втримати і скріпити вчасі будучого миру оцю єдність цілей і акції, яка дала спромогу і певність перемоги для Обєднаних Держав у цій війні. Ми віримо, що це є святе зобовязання, яке мають наші уряди супроти наших народів і супроти всіх народів світу. Лише у постійній співпраці і порозумінню наших трьох країв, можна осягнути найвищі посягання людства, а це забезпечити тривалий мир, який, за словами Атлянтійського Чартеру, „дає забезпеку, що всі люди і всі краї можуть жити своїм життям у свободі від недостатку і вільні від страху".

Під оповісткою підписані: Винстон Чорчил, Френклин Д. Рузвелт, Й. Сталін.

ШУКАЄТЕ ПРАЦІ? — Наперед погляньте на оголошення нових робіт у „Свободі".

Президент прислав конґресови домагання в справі постанов у Бретон Вудс

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт прислав конґресови свої пляни в справах міжнародніх умов, які є злучені з його четвертою каденцією на становищі президента.

У першу чергу він домагається, щоб конґрес Злучених Держав одобрив постанови з Міжнародньої Монетарної Конференції у Бретон Вудс. На цій підставі Злучені Держави мають дати понад 9 білionів дол. до Міжнароднього Банку Реконструкції і Розбудови і неповних 9 білionів до Міжнароднього Стабілізаційного Фонду. Крім цього президент згадав ще про такі конечности:

Заложення Організації Харчів і Рільництва Обєднаних Держав; поширення і скріплення взаємних торговельних умов; міжнародню умову для зниження торговельних перепон.

ВЕЛИЧЕЗНЕ ЗАПОТРЕБУВАННЯ ТРОКІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТРАНСПОРТІ

ВАШИНГТОН. — Бюро Оборонного Транспорту зажадало заведення 130-годинного тижня праці, щоб викінчити програму для виробу 16,000 тенків для перевозу нафти. Тенки та троки потрібні нагло тому, що зимою не можна було якслід наладити перевозу нафти в наслідок чого повстала кріза в доставі олію.

ТОРНАДО В СТЕЙТІ АЛАБАМА

МОНТҐОМЕРІ (Алабама). — Найменше 36 людей згинуло а 200 є покалічених внаслідок цілої низки буревіїв, знаних під назвою торнадо, які шаліли над рікою Мисисипі й Алабама. У самій столиці Алабами привезено 22 погибших нігрів до похоронних заведень негайно після того, як торнадо успокоїлося. Сила вітру була така велика, що перевернула 50 вагонів залізничих потягів вчасі їзди.

ЗАПЕВНЮЮТЬ ПОВНУ ПОМІЧ КАНАДІЙЦЯМ НА ФРОНТІ

ОТАВА. — Канадійський міністер оборони ґен. А. Ґ. Л. МекНотон заявив, що канадійські вояки, які тепер вславилися перемогою на лінії Зиґфрида у боях проти німців, дістануть негайно нові скріплення, щоб переможний похід не зазнав перешкоди. Він дав до пізнання, що він зовсім не збентежений поразкою при недавніх парляментарних виборах, але сповнятиме свої обовязки аж до переможного кінця.

ДОБИЛИСЯ ЗГОДИ В ГРЕЦІЇ

АТЕНИ. — Нарешті прийшло до порозуміння між грецькими партіями. Угоду підписали з одного боку „Еам" (Фронт Національного Визволення), а з другого боку премієр Пластірас. Партизани з „Еласу" мають скласти зброю до 14 днів. Потім вони мають вважатися сторожами зброї з рамени уряду. В угоді подано, що цеї зброї має бути принаймні: 41,500 рушниць, 1,000 легких скорострілів, 163 моздірі, 32 гармати й 15 радіїв.

СТАВЛЯТЬ НА СУД КВІСЛІНҐІВ

АТЕНИ. — Незадовго мається відбути розправа проти трьох бувших грецьких премієрів і 30 грецьких міністрів, обвинувачених за співпрацю з державами Осі. Розправа відай почнеться 21. лютого. Акт обвинувачення вже виготовлений.

КИТАЙЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ СУДУ НАД ЯПОНСЬКИМ ЦІСАРЕМ

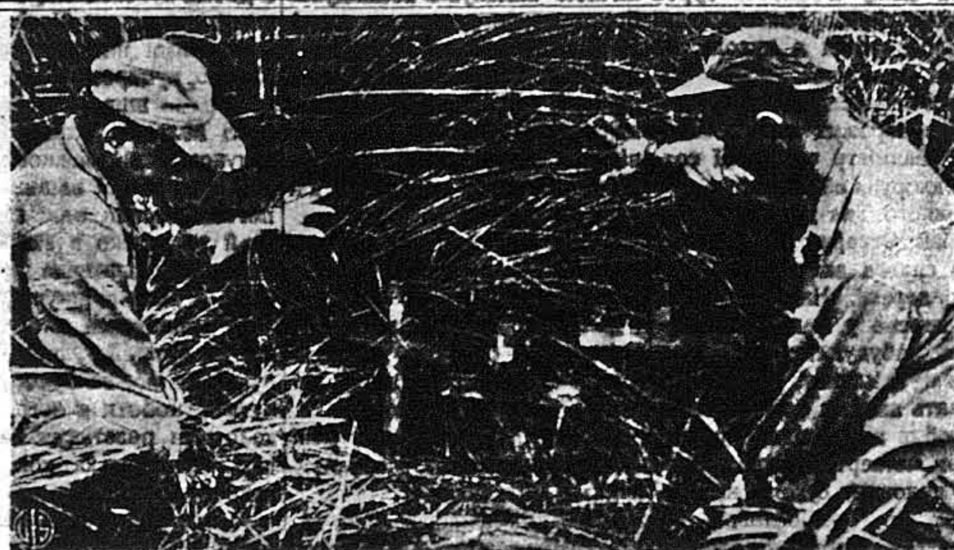
ЛОНДОН. — Китайська делеґація на світову конференцію робітничих юній поставила домагання, аби конференція ухвалила, що японський цісар Гіроґіто має бути суджений як воєнний злочинець. Делеґація збивала думку, що мовляв Гіроґіто не винуватий за жорстокости японських військ, тим, що мовляв Гіроґіто стоїть на чолі японської воєнної касти, котру всю треба знищити в інтересі мира в світі.

В ПОЛІТИЦІ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ВАТИКАН ДОБАЧУЄ РУКУ СТАЛІНА

РИМ. — Часопис „Котідіяно", орґан Католицької Акції, каже, що атаки Москви проти Ватикану є доказом, що політична структура російської православної церкви стоїть під впливом російської диктатури. „Котідіяно" має тут на думці не так „Правду", стільки закиди московського патріярха в імени російського православного синоду, що мовляв Ватикан пробує виправдати Німеччину за всі воєнні злочини та добитися ласки для ґідлерівців. „Котодіяно" каже, що Москва тому проти Ватикану, бо Ватикан стоїть проти диктатури.

НІМЦІ ААХЕНА СЛУХАЮТЬ АЛІЯНТІВ

ААХЕН (Німеччина). — По чотирох місяцях аліянтської окупації Аахена місто вертається поволи до нормального життя. Має воно 13,000 мешканців, що живуть у розбитих війною домах. Находиться воно під управою Аліянтського Військового Уряду. Назагал цей уряд вдоволений з поведінки німців, котрі послушно сповняють усі прикази аліянтської влади, хоча між ними є багато строгих заряджень. Покищо в місті не було багато злочинів. Назагал населення добре віджививляється, хоча робить це власними силами. 65% населення це жінки й дівчата, решта хлопці й старці. Для дітей будуть відкриті з 1. квітня школи. Трудноші в тому згляді від того, що більшість учителів заражена нацизмом.

ВІДШУКУЮТЬ ГРОБИ ПОЛЯГЛИХ АМЕРИКАНЦІВ СПЕРЕД ТРЬОХ ЛІТ.—Ось ті три хрести, що їх бачимо перед собою, вказують на три гроби американських вояків, що згинули в часі „Походу Смерти" на острові Люсон, Филипини, тому три роки. Гроби і хрести були зарослі кущами, що їх навіть не було видно. В тому часі, тому три роки, згинуло там до 40,000 американських вояків.

АМЕРИКАНЦІ ДОБУЛИ ПРІМ

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — З подиву гідною скорістю аліянтські війська на західнім фронті ламають ключеві центри оборони Німеччини. У понеділок вони проломали цю оборону в двох точках. На одному канадійські війська очищували місто Клеве зо снайперів, на другому американці заняли остаточно важний осередок Прім. Очистивши ці міста з останків німецьких військ, обі армії поперли далі на Німеччину та почали ломати сильні уфортифікування в Райхсвальді (Державнім Лісі).

ЧЕРВОНА АРМІЯ ПОЧИНАЄ ОФЕНЗИВУ НА ДАНЦІҐ.

ЛОНДОН. — Війська Червоної Армії почали другий місяць своєї офензиви на східнім фронті новим походом в напрямі балтійського порту Данціґу.

Одночасно Червона Армія повела далі офензиву на Шлеську, заняла сотку шлеських місцевостей та досягнула поза Одрою ріки Бобера 15 миль широким фронтом. Берлін навіть каже, що російські війська вже перейшли ріку Бобер у двох місцях.

У наступі в напрямі Саксонії Червона Армія добула міста Бунцлав, що лежить 74 милі від саської столиці Дрездена.

Далеко на задах східного фронту Червона Армія викінчує свою боротьбу у Будапешті. За два останні дні російські війська забрали в полон 30,000 німців; це вважається доказом, що німецькі війська там остаточно зломані.

На польськім фронті Червона Армія заняла місто Белско, на полудневий захід від Кракова, важний залізничний пункт на дорозі до Моравії.

НАЦИСТИ НАБИРАЮТЬ ЖІНОК ДО ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ НА ОБОРОНУ РАЙХУ.

ЛОНДОН. — Німецький уряд почав набирати німецькі жінки до „народньої армії" для оборони Німеччини. Обовязані до військової служби всі жінки й дівчата в віці від 16. до 60. року життя. Мається їх уживати покищо для стереження магазинів, але передбачується для них теж виконування пізніше інших обовязків.

Націстична пропаґанда далі веде завзяту кампанію „держатися й не здаватися". Німецька Новинкарська Служба каже, що тепер настав такий час до акції, що навіть Гітлер не має часу говорити. Мовляв, час вимагає акції, а не говорення. „Колись прийде час, що ми будемо тішитися своїм завзяттям і будемо святкувати велику перемогу", каже заява. Д-р Рудольф Землер, один з націстичних радіових заповідачів, пригадує німцям на те, що колись під московською столицею стояли німці, а preцінь ці москалі стоять у Німеччині; німці мали би з того зробити висновок, що така сама переміна ситуації може статися з німцями.

Німецька Телеґрафічна Аґенція каже ще й нині, що „тільки німецька нація, обєднана націстами, може доконувати воєнних геройств, які не мають собі рівних в історії".

Московське радіо каже, що по Німеччині творяться проти-націстичні ради й робітничі совєти. Тимчасом швайцарці, що вертаються домів з Німеччини, кажуть, що німці такі отупілі й перемучені, що вони зовсім не мають сили зорґанізувати революційний рух. З німецький радій одначе чути прерізні загрози націстичних верховодів і ґенералів проти дезертирів. Тепер мають усіх дезертирів розстрілювати в приявності їх товаришів.

ДОДАТКОВИЙ РАПОРТ КРИМСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРО ВОЄННИХ БРАНЦІВ.

ВАШИНГТОН. — До загального звідомлення про вислід кримської конференції додано ще додатковий рапорт про угоду трьох потуг щодо повороту домів воєнних бранців і цивільних громадян.

Америка, Британія й Росія саме погодилися зо собою, що вони мають помагати собі взаїмно при повороті кожній з них її вояків і цивільних людей, яких найдуть на ворожій території. Поки ці люди будуть повернені до свого краю, кожна з трьох потуг зобовязується давати харчі, одіння й медичну обслугу громадянам двох інших потуг, поки буде наладнаний їх траспорт у рідний край.

ВІДГУК РІШЕНЬ КРИМСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СЕРЕД ЛОНДОНСЬКИХ ПОЛЯКІВ.

ЛОНДОН. — Лондонські поляки покищо ще не сказали свого спільного слова про значіння рішень кримської конференції трьох потуг у польській справі. Офіціяльна заява буде видана по офіціяльнім засіданню лондонського уряду. На цім засіданню певно лондонські поляки вирішать, чи їм ще держатися потапаючого корабля, чи закинути.

На проект трьох потуг щодо реорганізації тимчасового польського уряду в Варшаві піде відай один тільки Міколайчик і його селянська партія.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J

НОВИЙ ПРОЄК ЛІСТИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Організація „Америкенс Юнайтид фор Ворлд Організейшен" піддала під публичну дискусію свій проєкт „билу" основних людських прав. Таких списів прав уже було в історії багато, а цей новий спис має відповідати умовинам новочасного життя, котрого найзамітнішими приявами організація-авторка вважає взаїмну залежність людей від себе та масову продукцію добра. Довга низка організацій обєдналася з цею організацією, стараючися видно обєднатися як найширші людські досвіди та покрити різні вимоги. Двацять пять правників і учених політиків укладало ці заяви, а були між ними не тільки американці, але й китайці, гіндуси й інші. Пробували видно дати висказ тенденціям до захорони людських прав в інших культурах.

Предложена ліста людських прав преставляється дуже поважно. Вичисляє вона аж 18 основних засад. У першому уступі говорить про релігійну свободу; тут не тільки домагається релігійної свободи для людини, але оборони цих прав державою. У другім уступі про „свободу опінії" теж висувається обовязок держави обороняти право людини мати свої погляди. Третя стаття виступає за свободу слова, четверта за свободу зборів, пята за свободу творити товариства „політичного, економічного, релігійного, суспільного, кульвурного чи якогонебудь іншого характеру". В уступі про „свободу від невластивого вмішування" говориться, що ніхто не повинен невідповідно вмішуватись в права особи, дому, репутації, секрети, діяльність і власність. Семий уступ заявляється за належний осуд перед судом і проти самовільного арешту, девятий проти переслідування законами, що ділають навспять, а десятий заявляється за право мати приватний маеток.

Уступ 11. висуває право кожної людини до освіти, 12. право кожної людини до пожиточного заняття. 13. уступ каже: „держава має обовязок поробити все потрібне для забезпечення людині відповідної заплати, годин і умов праці". 14. уступ підносить право людини до поживи й мешкання, 15. до суспільного забезпечення здоровля, на випадок недуги, випадку, забезпечення лікарської помочі. 16. уступ підносить право людини до участи у кермуванню державою, 17. уступ за захорону проти всяких упереджень за расу, релігію, пол чи з якої іншої причини, а 18. уступ каже, що людина в виконуванню своїх прав повинна бути обмежена тільки зглядами інших людей.

Між вичисленими правами, як бачимо, нема права національного самовизначення, котре в період першої світової війни висувано в таких випадках на одно з перших місць. За тою засадою не тільки людина має певні права супроти держави, але й люди одної національности мають право на території, де вони становлять подавляючу більшість, встановляти собі свою власну державу. Про щось подібне в цій новій лісті, котра вичисляє аж 18 родів прав, не сказано нічого. Нова ліста людських прав виходить зо заложення, що всі держави, які тепер існують, малиб існувати далі, а тільки кожна з них мала би приняти на себе функції розвивати умовини, серед яких людина покористується як найширшою свободою.

„Експеримент" коштом життя міліонів

„Двацять пять, ба навіть ще й десять літ тому, булоб не можливо подумати, що советські урядовці будуть брати участь у коронації патріярха російської церкви. А проте вони взяли участь в інсталяції патріярха Олексія, переведеній в Богоявленській катедрі в Москві в неділю (4. лютого)" — пише газета „Ню Йорк Таймс" у редакційній статті з вівтірка 6. лютого 1945.

Далі читаємо там ще такі завваги: „Минулі літа мусіли привести (большевиків) до застанови, що релігії не можна вибити силою з людських серць, та що спроби винищити релігію приневолять релігійних людей стати ще більше релігійними".

У звязку з тим пригадаємо, що в початках большевицької революції большевики проголосили засаду: „Релігія, це опіюм для народу". Під тим гаслом вимордували вони сотки тисяч селян і робітників якраз за те, що признавалися до релігії. Тисячами гинули священики як мученики. Та тепер, як бачимо в Росії влада передумує над тим, як би то Російську Православну Церкву зробили своїм інстурументом для всесвітного панування.

У виданню цієї газети з неділі 4. лютого, зо статті „Експерти роходяться в поглядах на советську господарку", довідуємося, що Йосиф Сталін перевів ревізію (переміну) Марксистської теорії, якої навчали в Советах. Про це згадує советський економіст проф. Л. А. Леонтієв та інші в журналі „Под знаменем Марксизма". Опираючися на перечитанню цієї статті американський економіст Джозеф Стеґ Лоренс ставить в „Емпайр Трост Леттер" запит: „Чи Росія повертає направо?" І приходить до висновку, що ця Сталінська ревізія „зміняє цілу догму комунізму від споду аж до вершка". Лоренс твердить теж, що цю переміну переводять Совети на те, щоб оправдати свої привилеї, якими втішається правляча оліґархія (кліка), яка захопила владу в свої руки. „А коли йде про ідеольогію, то це є такою бомбовою несподіванкою, якою був Гітлерівсько-Сталінський договір в ділянці політики сили" — навчає нас Лоренс.

Пригадуємо, що в 1932-33 роках большевики винищили голодом 2—4 міліони хліборобів на Україні, ніби то за те, що вони не хотіли пристати на комуну. А тепер приходить, як бачимо, переміна („ревізія") комуни, хоч ми ще про неї ближче не знаємо.

У початках большевики не признавали святости родинних звязків; розводи можна було дістати лекше, ніж заключити подружжа; викидні у дівчат були звичайним лікуванням якогось там чирака в урядових советських шпиталях. Тепер большевики свято бережуть народин кожної дитини і пильнують родинного життя. У міжчасі може й міліони ненароджених дітей погинуло просто на доручення большевицької влади.

Пише у своїй книжці Вилієм Л. Гвайт, що їздив минулого року до Советів, таке:

„В додатку до 180,000 польських воєнних плінних, вивезли большевики в початках 1040 року з Польщі (очевидно з західно-українських земель, отже головно українців) міліон і пів населення, як частину своєї плянованої програми... Звичайно переводили такі транспорти ночами аґенти НКВД... Очевидно, що було багато неминучого замішання. Хоч вагони, наповнені людьми, призначеними на транспорт, мали бути отвирані щоденно для відсвіження, то так не роблено і вони стояли цілими днями на залізничих рейках. Вози отвирано лише тоді, коли забагато людей погинуло і треба було повикидати трупів".

Про поведінку большевицьких аґентів з українським населенням довідуємося від одного американця українського роду таке: Коли його і його родину запакували до ваґону і почали перевозити на Сибір, і коли отворили ваґон, щоб повикидати трупів, які погинули, люди кинулися на вколішках благати большевицьких наставників, щоб їх лишили на їхній землі. Тоді чекісти просто відповідали „Ми вас веземо там, де будете могти воювати за Україну!". Цей американець дістався при допомозі американського консуля до Америки.

Така поведінка чекістів вказує, що ці транспорти українського населення на Сибір мають на цілі винищити українське населення саме тому, що це українці. Отже большевицька Росія хоче винищити українську національність, хоч у Москві це завзято заперечують.

Ґазета Ню Йорк Сан з 25. квітня 1935 року помістила таку інтересну телеґраму з Москви: „Комуністична партія поставила теорію, що через застрикування сировиці, призначеної на переродження людського мозку, можна створити над-людину. І тому партія зажадала, щоб замкнути лябораторію професора С. Кіслицина при університеті в Москві. Домагання партії основане на тім, що досліди Кислицина йдуть у розріз з теорією Марксизму... Орган Комуністичної партії „Правда" написала, що отой Кислицин, вчасі експериментів над поставленою засадою, винайшов нову теорію про повставання рас. Він каже, що поділ на нації, релігійні думки, а навіть і умові здібности народів залежні від соняшних промінів. Заломлювання світла, получене з особливостями електро-магнетичних просторів на землі, надають національні признаки і то постійні і незмінні".

Ось таке винайшов ніхто інший, а самий советський науковець. Але яка доля його стрінула?

„Правда" каже, що теорія Кислицина не годиться з поняттям Марксизму і тому Комуністична партія обвинувачує навіть Комісаріят виховання в тому, що не допильнував Кислицина вчасі його дослідів у Кавказі і не закрив його наукові лябораторії. Коротко так: Большевики мають свою марксистську релігію. Як хто не вірить у неї, бо вона йде проти правил природи, то треба такого невірного покарати. А як сонце не хоче так працювати, як цього большевики собі бажалиб, то виходилоб, що й його треба зняти з неба чи припинити його силу. На підставі ось тої марксівської релігії большевики винищили міліони християн, міліони хліборобів в Україні, знищили мілісни людських ембріонів — а потім самі все те міняли чи відкликали, за що перше мордували. Хтож тепер покарає їх за те все?

Микола Чубатий.

ВЖЕ ЛЛЄТЬСЯ КРОВ МУЧЕНИКІВ

Пресова аґенція ОНА, що то передає різні політичні новинки так, якби вони виходили з Москви, подали коротку вістку про кількадесять українських католицьких священиків в Галичині, що їх уже розстріляно. Докладно кілько арештували та кілько розстріляли, не подають.

Рівночасно з тою вісткою у цім самім донесенні була друга інформація, а це про звільнення українсько-католицького духовенства від обовязку воєнної служби. Ця друга вістка мала би бути ніби доказом прихильности советського уряду й до українсько-католицької церкви в західній Україні, а теж оправдувати їхній перший крок — розстріл українських священиків, які — мовляв — співпрацювали з німцями в часі німецької окупації Західної України.

Повірити в слушність пояснення розстрілів важко, а то й неможливо. Західно-українське громадянство досконало поінформоване про це, хто є большевики. Тому саме сотки тисяч людей кидали рідний край, боячися не так кари за якусь дійсну співпрацю з німцями, як боячися не так кари за якусь кари, бо кари за те, що є українськими патріотами. Тому теж є певне, що коли були якісь з поміж західних українців, що каригідно співпрацювали з німцями, то вони цілком певно втекли і не чекали приходу большевиків, від яких прецінь не могли нічого доброго сподіватися. Колиж ці священики, розстрілені за мниму співпрацю з німцями, не втікали, а лишилися на своїх місцях, то це є тільки стопроцентовий доказ, що вони ніякої вини за собою не чули. Тому саме й лишилися на своїх місцях. Безпосередня причина розстрілів мусить бути отже інша.

Що робив митрополит київський Ніколай Янішев в Галичині?

Та справа розстрілу священиків в Галичині стає дещо яснішою, коли її порівнаємо з другою, майже рівночасною вісткою, а це про приїзд до Галичини та її столиці Львова київського митрополита російської православної церкви, Ніколая Янішева, москвича. Це донесення говорить, що митрополит Ніколай відвідував церкви та українські товариства, де всюди мали його витати з великими почестями. Відомо, що в Галичині вірних митрополита Ніколая так як немає. В самім Львові істнує одна одинока православна церква при францішканській вулиці, церква, що за австрійських часів служила православним військовим, буковинським українцям та румунам. За польських часів ця церква так само служила воякам православної віри, що були стаціоновані у Львові. А що поляки українських військових відділів не тримали на сході, а зокрема в Галичині, а тільки на заході, найчастіще в Познаньщині, тому й православна церква була звичайно пуста й її польський уряд, забравши від дотеперішного власника, черновецького митрополита, передав в руки варшавського митрополита Діонізія, щоб він в цій церкві улаштував парохію для православних збігців з сходу — як українців, так і росіян.

Отже дійсність така, що православних у Львові так як нема. Тому кого то мав відвідувати митрополит Ніколай та хто й де витав його по церквах Львова? Бож про непримушене торжественне приниманя його й мови бути не може!

Звичаєм архиепископа Евлоґія?

Всеж таки донесення просоветських джерел про візиту митрополита Ніколая у Львові є правдиві. Теж в минулій історії української церкви переслідування українських католиків Росією зачиналося завжди зачіпкою, звичайною провокацією якогось російського єрарха, який став відвідувати українсько-католицькі црекви. Так було за давних часів Катерини II., Миколая I., та в часі останнього нищення унії на Холмщині, що принесло один одинокий результат — позитивний, але тільки для поляків: спольщення Холмщини.

Звичайно російський православний єпископ заїздив до українсько-католицької церкви — відвідати церкву. Та відвідати церкву вільно кожному, вільно теж і митрополитови Ніколаєви, як було вільно й його попередникам. Обовязком пароха церкви, в такому випадку, є чемно його приняти як гостя. Одначе у минулім було, що такий російський православний владика домагався від українсько - католицького пароха, для якого він не був владикою, щоб принимав його ще й церковним церемоніялом, як свого владику в ризах, тощо. Та католицькому священикови не вільно так поступати.

Ось таких зачіпок шукав був для себе архиепископ волинський Евлоґій, коли росіяни 1914-1915 заняли були Галичину. Евлоґій відомий русотяг, що був керуючим чорносотенщиною на Волині, як приїздив у Галичині до українських греко-кат. церков, то домагався архиєрейського приняття. Слабодухи уступали, сильніші характери відмовляли йому такого права витання його по церковному. Який був наслідок такого протесту, відомо. Нормально такого священика російські окупаційні власти зараз вивозили з парохії. Мовляв парохіяни хотіли витати, тільки парох не позволив, отже він викликує заворушення народу. Деколи вивозили такого пароха тільки до найближчого повітового міста, щоби пароха ізолювати від парохіян. Частіше вивозили в глибину Росії або на Сибір. По прогнанні пароха зачиналися зараз експерименти з громадою.

Та царський уряд таки був куди більше людяний від советського, бо тоді не можна було й подумати собі, щоби до таких священиків стосували аж розстріли. Нині при советській владі „селян та робітників" — таке мислиме. Митрополит Ніколай це незвичайно приємлива особа для советського уряду. Він жеж, як кажуть, був автором книжки „Правда про Релігію в Росії", яка боронить советський уряд від закидів переслідування релігії. Книжка вийшла, правда, під авторством померщого патріярха Сергія, але Ніколай мав бути її автором. Вступ до книжки написав таки митрополит Ніколай. Крім цього митрополит Ніколай це член державної комісії для розсліду німецьких звірств.

Ось тому можна тепер дога-

Ол. Луговий. Права автора застережені.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

У двох частинах

(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю"

129)

З Румунією набула Росія клопіт, — зайшла пекуча потреба творити ще один фронт, румунський, щоб рятувати від окупації багату Басарабію, бо румунське військо вміло тільки втікати. Румунський фронт доручено генералові Щербачову, дотихчасному командуючому 7-ю армією.

Вістки про переїзд на румунський фронт у чернигівський полк привіз 45-літній корнет запасу Редькин, з жандармів. Жандармських охранників військо ненавиділо, але Редькина вище начальство призначило полковим адютантом, без відома команданта полку. Догадувалися старшини, що призначено „Редьку" з якихось таємних причин, одним Володченком і Ґіленшмідтом відомих. Роля Редькина в полку виявилася в днях березневої революції.

Зимувати під Стобихвою 16-та кінна дивізія не збиралася. Знов прийшло поповнення, полки заняли відтинок з піхотою нарівні. Землянок не будували. Але ворожі налети робили своє. Російська авіяція знов десь запроторилася. Авіяцію заступали довгі ключі журавлів, що вже готувалися до відлету у теплі краї. Їх кожного ранку доглянувши, гусари кричали, дурили не раз своїх старшин і самого Дессіно, „своїми аеропланами". Та їм на зміну надлітали гурти ворожих літаків, і завваживши рух, або димки з кухонь, — садили бомбами.

З усього полку найгірше незлюбив ворожих літаків заводовий вахмістр четвертої сотні, підхорунжий Овчарук.

Першого дня постою у лісі надибав Осчарук по каналах довгі сплави залишеного німцями дерева. Надумав отже, щоб дерево у воді не марнувалося, збудувати собі землянку-не землянку, а солідний, у девять накатів бомбосховок, бо любив все солідне, тривке. Гусари четвертої сотні розкопали половину суґірка на схилі, так, що бомбосховок одною тільки стіною виглядав на світ Божий, й почали тягати мокре дерево.

Захляпані, мокрі по груди, гусари мучилися над довгими, грубезними колодами, а Овчарук, виблискуючи золотом погонів, командував, як краще дерево у стелю вложити. Йшов до каналу і знову, з валу, паличкою вимахував-командував брати мокре дерево на плечі. На біду та на гірке лихо Павлоцький, тоді командуючий полком, обходив розташування сотень. Тай натрапив на вісьмох заболочених ґусарів, що перли грубу колоду від каналу до горбка.

— Ви щож це таке робите, хлопці? — застановив ґусарів питанням.

— Бомбосховок вахмістру Овчарукові будуємо, ваше в-дію! — відрапортували ті, дерева з пліч не кидаючи.

— Угу! А ну, поклич мені котрий вахмистра Овчарука;— наказав полковник.

По кількох хвилинах один гусар вернувся з вахмістром. Вбраний з голочки, добре впасений чоловічина, з стирчачими вгору „кайзерівськими" вусами, зголосився згідно наказу. Здалеку виглядав більшим начальством від полковника. У того звичайна, не перешита вояцька блюзка, захистного сукна вояцькі погони з двома вузонькими, поздовжними полосками білої барви і шовковими нитками нашитою 17-кою, нумером полку. У вахмістра — широкі погони обшиті золотим, сліплячим очи галуном, без належної вахмістрам поперечної нашивки. Такі погони носили одні ґенерали, та й то далеко в запіллі. Все перешите, приґнане до міри. Сине з білими шнурками „ґаліфе" роздулося в боки, так, що на вузькій вулиці з Овчаруком не можна булоб розминутися, чоботи з острогами й золотими розетками на холявах, старшинська кокарда на кашкеті, новенька, старшинська портупея.[67]) Ґенерал, тай годі!

Всіх десятьох повів Павлоцький до каналу. Там скомандував лізти в воду. Гусари полізли — мокрому вода не страшна! Овчарук нерішучо топтався на валу, непевний, чи наказ тичиться і його.

— Вахмістр Овчарук! — окликнув його полковник.

— Чого зволите, ваше високоблагородіє? — підскочив молодцьовато.

— Чомуж не лізете в канал? Наказ відноситься й до вас.

Нехотя, скрививщися, Овчарук поліз за ґусарами. Полковник з валу командував:

— Звалюйте дерево на плечі! Всі разом піднимайте! Вахмістр Овчарук! Не беріть так одалік! На плече беріть, як і всі... Ваші погони занадто блищать, ще з літака у них поцілять! Замажете трохи!

На валу Овчарука поставили на переді, поправили дерево на плечах й пішли. Душачи сміх гусари присідали, звільнювали плечі. Засапаний Овчарук того не бачив, двигав половину всього тягару. Павлоцький провів всіх разів зо пять, дав всім по цигарці. Тоді спокійно повчив ледви відсапуючого, з голови до ніг захляпаного вахмістра:

— Слухайте, вахмістр Овчарук! Ви на фронті недавно, фронтових звичаїв не знаєте. Це вам на будуче научка. Полковник Дессіно, я, команданти сотень маємо більше право збудувати собі бодай землянки. Не будуємо, бо не знати ще, де ми зимуватимемо. А ви, не поспіли ще гусари коней розсідлати, вже сховок собі їх заставляєте будувати? Тепер пізнали, як гусарам та праця подобається...

Вахмістр не озвався; стояв перед полковником похнюпленою мокрою куркою. Та в душі присягався мабуть полковникови „зневаги" не подарувати. І не дарував.[68]) Багато ще води поплило, поки вахмістр зміг погрозу виконати.

(Докінчення на стор. 4-тій)

[67]) Портупей — пояс з двома реміняцями прищеплювати шаблю і двома ременями через плечі, пришитою кобурою, планшетом на мапу і гніздом на свисток.

[68]) Овчарук (імя змінене), прапорщик часів Керенського, пізніше командував відділом червоної ґвардії у Муравева-Коцюбинського.

Д-р Юліян Олесницький.

Великі Роковини Станиславівщини 1)

(13. XII. 1900).

День 13. грудня 1900 записався нестертими буквами в памяти Станиславівщини. Того дня вшанувала станиславівська громада свого владику **Андрея гр. Шептицького** з нагоди його імянин та іменування його найвищим достойником греко-катол. Церкви.

Іменування його в 1899 р. станиславівським епископом приняла українська станиславівська громада з резервою. Була вона тоді маленька. „Руська Бесіда" мала тоді ледви 15 членів, головою був малосвідомий купець Теодор Стахевич. Правда, кілька осіб греко-кат. було тоді на найвищих становищах у Станиславові, одначе були це урядовці-австріяки, що в життї не вживали української мови, а до свого походження не дуже то признавалися. Усі вищі місця в духовній єрархії займали не менш відчужені від свого народу москвофіли. Українці було просто привикли до того, що з ними ніхто не числився, не вміли стояти в обороні своєї національної гідности, не берегли прав, які прислугували їм і їх мові.

Вже від 1885 р. істнувало у Станиславові єпископство, одначе до того часу владики стояли осторонь від своєї пастви.

Перший станиславівський єпископ, Юліян Пелеш, — це була людина умом і наукою дійсно дуже визначна, одначе в приватному життї горда і неприступна. Він присвятився цілковито упорядкуванню і введенню в життя своєї епархії, окружався лиш москвофілами та іменував майже цілу москвофільську констисторію, а позатим жив хіба з кількома [illegible] в окрузі. Поза церквою бачив його нарід хіба часто в пишному повозі, запряженому чудовими кіньми, при чому на переді повозу сиділи в лискучій золотими ґудзиками ліберії льокаї і візник. Для нього скромна українська громада майже не існувала.

Другий єпископ, Юліян Куїловський, людина дуже доброго серця і благої вдачі, але ані теольог, ані вчений, ані взагалі нічим не визначна особа; єпископом став він лиш тому, що був напів поляком-повстанцем. Увесь час свого єпископування перебував він з малими виняткамии на селі в Перемишлині, а дійсна управа дієцезії була в руках москвофільської капітули.

Не диво, що після того з резервою поставилася станиславівська громада до номінації нового владики, тимбільше, що це був граф і вихований між чужими. Здавалося, що буде, як досі бувало.

Одначе новий владика від самого початку на кожному кроці поступав послідовно так, як це йому казала його віра, добро церкви, народній обовязок і народня честь. Кожний його крок був предметом подиву.

Угорські українці під крилами мадяризації не мали тоді з Галичиною ніяких звязків. Вони зовсім забували, що вони з нами один нарід. Згідно з нашим ритуалом до свячення владики треба трьох епископів, тож через брак третього нашого епископа в Галичині треба було просити епископа поляка. Щоб навязати тіснішій звязок з угорськими українцями і могти мати на них вплив, виїхав новий владика ще як епископ-номінат на Угорщину, відвідав там монастирі й обох епископів (ужгородського і пряшівського) та запросив їх на своє висвячення до Львова. Оба приняли його з великою радістю, але в останній хвилині не прибули, бо мусіли виїхати на зїзд мадярських епископів до Будапешту, куди їх покликав будапештенський кардинал. Тому в останній хвилині мусіла капітула таки просити на третього святителя львівського польського суфрагана епископа Вебера. Але навязані із закарпатськими українцями звязки не перервалися і були початком до пізніших спільних виступів усіх грекокат. епископів.

Вже сама поява нового владики викликувала всюди пошану для його достоїнства. Виступи його як свідомого українця вимагали пошанування в нім і його національности.

У Львові, де львівська капітула уладжувала свято його свячення, була з тої причини мала колізія. Новопоставленого владику витає перший після давнього звичаю намісник, як представник цісаря, в урядовій мові. Хтось кинув гадку, що нового владику, як українця, на його бажання повинен перший повитати представник українського громадянства по українськи. Велике з того вийшло замішання. Було багато спорів. Та нарешті таки як перший витав нового владику представник українського громадянства в українській мові.

Свято інсталяції нового владики у Станиславові уладжувала знову станиславівська капітула. Вона хотіла все зробити по традиції. Вправді скромні українці зголосили свою участь у привитанні епископа, а навіть предложили дуже гарний привітальний вірш, написаний поетом Остапом Левицьким, де кожна строфа кінчилась імям: Андрею. Вірш цей мали видрукувати як летючку і роздати підчас свята, бо так веліла традиція. Брутально відкинув співучасть свідомих українців предсідник капітули: „Нам вас не треба, а вірш хлопською мовою не надаеться на таке велике свято" і замовлено зі Львова вірш у язичію. А приготовляючи свято, розіслала капітула всім запрошення в урядовій німецькій мові.

На інсталяційний бенкет запросили, як це було у звичаю, всіх урядовців від восьмої ранги вгору, себто тих, що мали золтий ковнір. А що між українцями такого достойника не було, то свято мало відбутись без українців, як і попереді. Якось довідався про це владика і припоручив вислати всім нові запрошення в українській мові, а на бенкет запросити також трьох представників українців, а саме д-ра Михайла Коцюбу, тоді провізоричного професора учительської семинарії, проф. гімн. Андрія Шаховича і нотаріяльного кандидата Льва Гузара.

На бенкеті було досі в звичаю промовляти в урядовій мові. Новий владика відступив від звичаю. Він був українець і промовляв в українській мові. На святі був очевидно станиславівський староста, радник двора Прокопчиц, що був вправді греко-католиком, але ані до церкви не ходив, ані не признавався, що він українського роду. Делегатом від Коломийщини був повітовий маршалок князь Пузина. Відповідаючи на їх урядові тоасти, сказав новий владика до Прокопчица: „Тушуся, пане раднику двора, що тут у Станиславові є старостою ви з руського (бо так себе тоді називали українці) роду і думаю, що ви любите свій нарід, тож надіюся, що в згоді і разом будемо для добра церкви і свого народу працювати". А до князя Пузини сказав: „Також дуже мені мило, княже, що представником Коломийщини є ви, бо й ви походите зі старого, вельми заслуженого руського боярського роду і певно не менш, як ваші предки, любите той нарід, котрого кров плине у ваших жилах!"

(Кінець буде).

Зїзд С. У. К. В. в Українській Семинарії в Римі

(Подає: Комітет Українців Канади).

Українські канадійські вояки в Італії, разом з українськими громадянами Риму відсвяткували день Різдва Христового та другу річницю основання Союзу Українсько-Канадійських Вояків (С. У. К. В.) дня 6. і 7. січня у резиденції Екс. Епископа Івана Бучка. Вже на пару місяців перед зїздом комітет С. У. К. В. приготовляв плян на згаданий зїзд. Будучи на фронті від довшого часу, члени Комітету ночами при свічці приготовляли запрошення на зїзд та розсилали їх українсько-канадійським воякам, що їх мали на приватних списках.

Зпочатку Комітет мав сумнів, чи зможуть вояки приїхати на свято, будучи віддалені від Риму около 400 миль. Перед зїздом появився обіжник, приказ корпусу, щоб поодинокі командирі полків пустили по можности українських канадійських вояків на свято до Риму. Сталося це за старанням Ф-Л лютенанта Василя Кирилюка та п. Андрія Николюка. Також появилося оголошення у військовім часописі для канадійського війська, що дня 6 і 7. січня відбудеться зїзд Укр. Кан. Вояків в Римі, в домі Української Семинарії. Подана була заразом програма зїзду з дуже точним описом українського Свят-Вечеру, де вичислені між іншим славний український борщ, голубці, пироги, кутю та другі страви традиційної української вечері.

Вже 2. січня приїхав до Риму офіцир Василь Кирилюк, щоби приготовити краще цей Свят-Вечір. В перший день засумували господарі Української Семинарії, бо довідалися, що приїзд учасників буде дуже утруднений через великі завії у апенінських горах, чере які мусять переїздити майже усі наші вояки. Але вже 5. січня приїхав перший гурток укр. канад. вояків, що довгою окружною дорогою, серед великих трудностей, таки добився до Риму. Многі з них, „гичгайком", серед холоду і голоду, невиспані та немиті, серед поганого зимового дому прибули до призначеного місця.

Деякі були такі помучені цею дорогою, що не пішли до канадійського клюбу на кватиру, але так у келіях богословів положились на відпочинок, де їх гарно приняли українські священики. Молодим священикам це зробило навіть велику приємність, коли вони могли в чім небудь послужити помученим нашим воякам, а за труд не хотіли навіть подяки. Це вже можуть сказати самі наші вяки, які певно не забудуть цеї привітної услуги. Вистарчало лише сказати, а молоді священики вже робили все, щоби лиш уприємнити побут своїм рідним воякам.

Чуємося всі вдоволеними і веселими. Кожний, що лише прийшов до цього гостинного українського дому, то певно забув усі труди цеї тяжкої подорожі і ніколи не пожалує цього. Це радісне і гостинне приняття відсвіжило і підбадьорило наших вояків і вони вже 6 січня, деякі просто з дороги, зійшлися до окремо прибраної кімнати, щоби відбути вояцькі збори. Зібралося 35 українських канадійських вояків. Збори відкрив голова С. У. К. В., а секретар відчитав річний звіт, котрий принято до відома. Опісля голова пояснив початки Союза, його розвій та поширення. До нового Комітету вибрано давнішого провідника С. М. Ф. п. Анд. Николюка, на заступника вибрано п. Гамульку Івана, а секретарем став п. Кришці Іван. Другий провідник С. М. Ф. Ф-л. Василь Кирилюк приняв чинности Надзірної Ради. Вписалося багато нових членів і зібрано 80 дол. з членських вкладок та вільних датків, що їх вишлють до Головної Управи Товариства. Збори закінчено відспіванням українського та канадійського гимну.

Екселенція епископ Іван Бучко запросив усіх вояків на Свят-Вечір. Вояки привитали господаря цього свята гучними оплесками. Бо дійсно цей Святий Вечір був імпозантний. Сходимо надолину до великої салі прибраної образами українських князів, гетьманів, та церковних владик. На середині пишається герб С. У. К. В., прикрашений канадійським і українським прапором, а над ними хрест, убраний вишиваними рушниками. Ціла саля прибрана квітами, зеленню та ялинкою. Молоді священики зі своїми оо. Настоятелями заспівали хором стародавню українську колядку: „Бог предвічний".

Преосв. Владика привитав зібраних вояків щирими словами та вказав на велике торжество Різдва Христового серед українського народу. Почалася гарна і велика традиційна вечера. Пішли на стіл смачні українські страви з традиційним борщем, пирогами, голубцями, та кутею. Час до часу зібраний хор українських богословів виспівує гарні українські колядки. Не хочеться вірити, що ми десь далеко на чужині. Пригадуються нам наші давні добрі часи, прожиті серед дорогих рідних осіб.

Провідник Союзу відчитує привіт ізза океану від проф. Н. Григорієва до внуків давних козаків. Ідуть дальші веселі співи наших колядок. Між вояками провадить перед п. Сарчук. Вояки знакомляться ближче між собою, говорять з нашими священиками і вечера протягається, щира, радісна і весела. Пан Кирилюк дякує господареві за так гарний Свят-Вечір, якого наші вояки не мали від початку війни. Вечерю уприємнювала радієва передача українських колядок з Ватиканської радіовисильні, звідки передавали також побажання „Веселих Свят" до всіх українців.

Дня 7. січня Екс. Кир Іван править торжественну Архиєрейську Службу Божу в наміренні канадійських вояків та всього українського народу. Співає чудово хор богословів. В церкві крім вояків збирається ціла українська кольонія з Риму. Стрічаються обличчя наших знаних українських діячів.

(Докінчення буде).

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ГРИГОРІЙ ЄВУСЯК, головний радний Українського Народного Союзу в роках 1933—1937, член многих місцевих і інших організацій та предсідник Українського Народного Дому в Джерзі Сіті, помер в 45. році життя дня 12. лютого 1945. Похорон відбудеться в пятницю, дня 16. лютого, з дому жалоби під ч. 77 Морис Стріт, Джерзі Сіті, Н. Дж. — В. Й. П.!

ТАМ, ДЕ ЗАКІНЧИВСЯ „ПОХІД СМЕРТИ". Це цвинтар, де спочивають ті, що тому три роки відбували „Марш Смерти" з Батаану до Кемп О'Донел. Хрест, що перед нами, це памятник, поставлений при вході до цвинтаря в честь поляглих.

Менше продуктів для цивільних

В цьому році цивільне населення матиме менше харчових продуктів. Военна Харчова Адміністрація та Офіс Економічної Стабілізації у Вашингтоні, виробляючи програму на 1945 рік, брали під увагу кількість запасів на теперішній час та правдоподібні вимоги на харчові продукти збоку армії, фльоти і цивільного населення. Ці дві установи визначили, яка кількість продуктів має йти на збройні частини, на военну продукцію та на потреби цивільного населення.

Згідно з заявою Дж. Винсона, голови Офісу Економічної Стабілізації, в цьому році буде менше цукру, масла, консерв та мяса. Пайковання буде переводитися більш строго. Причини, що довели до нового, більш обмеженого пайкування, є такі:

Щодо **цукру.** На кождого споживача припаде тільки 78 фунтів цукру в 1945 році. В 1944 було — 85, а в 1941 — 107 на особу. Брак цукру виник внаслідок збільшеного споживання цивільним населенням в 1944; скорочення цукрового виробництва; обмеження транспортових засобів; уділення 800,000 тон цукру на виробництво алькоголю, що є необхідним для виробу синтетичної гуми та амуниції; більших военних вимог, ніж припускали раніше.

Щодо **Масла.** На потреби цивільного населення призначено в січні 1945 року 12 міліонів фунтів масла менше ніж в січні 1944 року. Масло виробляється з молока, а споживання молока населенням збільшилось в 1944 році на 191 кварти на особу, тоді як за 1935-1949 роки припадало 158 кварт на рік на особу. Вже тільки це вказує на те, що на особу припадає три з половиною фунта масла мене на рік. Уряд тепер бере біля 40 відсотків цілої продукції сира та майже 50 відсотків сушеного і кондензованого молока.

Щодо **консервів.** В 1945 році цивільне населення матиме тільки дві третини тої кількости консервів, що були до розпорядження в 1941 році. Уряд матиме в цьому році 41 відсоток консервів, вироблених за 1944 рік. Запаси сягають нині тільки до 50 відсотків того, що було під рукою першого грудня 1943 року. Всі урядові запаси для военних потреб вистарчили для цивільного населення не більше як на один тиждень.

Щодо **мяса.** Цивільне населення дістане в цьому році мяса на 15 відсотків менше, ніж в 1944 році. Кождий цивільний споживач дістане за рік біля 127 фунтів мяса, майже стільки, як до війни, але менше ніж за всі роки війни. В минулому році мяса припадало на особу пересічно 148 фунтів. Збільшене споживання мяса пояснюється збільшеними заробітками, а внаслідок того більшою силою населення.

Загальна Рада — ФЛІС.

датися, яким способом найшлася низка українсько-католицьких священиків під стенкою. Митрополит Ніколай „відвідував" мабуть церкви, так як і Евлогій. Теж і тепер можливо одні уступали, а другі трималися засад свого церковного права та попали в конфлікт з москвичем Ніколаєм, як російським православним мотрополитом і членом комісії для розсліду німецьких звірств. Річ природна, що для таких як митрополит Ніколай найбільшим пронімецьким звірством була в тому випадку характерна українська постава католицького священика, що не бажав від першої хвилини впускати вовка до свого стада. За це мабуть перші потерпіли ті, що так поводились. Хто знає історію української церкви 18-го та 19-го століття, тому важко так не думати і важко оборонитися перед здогадом, що вже тепер зачинає повторюватися історія Холмщини, та що вже впали саме через те й перші жертви, які совєтська пропаганда пробує представити в світі у фальшивому світлі.

Реакція в Америці.

Тут на американськім континненті ми властиво не маємо автентичних вісток про це, що дієтся там на Західній Україні. Одначе ось та вістка про розстріли українських духовників якось так перейшла незамітно, майже без ніякої реакції збоку американсько-українського громадянства; без ніякого живішого відгомону. Це тільки доказ, що американських українців опанувала якась смертельна апатія, неспосібна піднятися до реакції навіть на найстрашніші події на українських землях.

ГОРИ ГОВОРЯТЬ

Роман у 2-ох частях знаменитого повістяра **Уласа Самчука**

Сторін 194. — Ціна $1.00.

Замовлення разом з належитістю слати до:

"Svoboda"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади замовлення треба платити американською валютою.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.
СТАВАЙТЕ В РЯДИ

„201 українських Народніх Пісень"

Це збірник найкращих наших народних пісень на піяно зо словами. Ціна примірника в звичайній оправі $2.00. Замовлення посилайте на адресу:

"SVOBODA"
81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

Ви певно радіб знати дещо більше про наше життя в Америці, про свою власну працю, про свої власнеї мрії, бажання і змагання. А теж і про те, якими думками живуть Ваші діти. Коли так, то памятайте, що про те все є дуже цікавий матеріял у книжці:

ЮВІЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ

виданий з нагоди

ПЯТДЕСЯТЬЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ У. Н. СОЮЗУ.

Запросіть і ви того Гостя до своєї хати, бо в його товаристві розвіється не одна чорна хмара, що залягла нашу душу! Той Гість додасть вам своїм словом віри в наші власні сили! Він звеселить вас і приведе до рівноваги, коли ви в сумніві й смутку. А приймаючи його в свою хату памятайте, що вим виявляєте теж і те, що й ви є з цілим нашим народом співробітником при розбудові нашого народного й церковного життя, що й ваша хата не культурна хата свідомої, української родини, що дорожить своїм рідним і своєю українською книжкою, так гарно виданою не для кого іншого, а для — нас, для — нашої хати.

Ціна за Альманах, що має понад 300 сторін друку: $2.50.

Замовляйте, пишучи на таку адресу:

SVOBODA
81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВВАГА: Хто замовить з Альманахом ще й Пропамятну Книгу У. Н. Союзу, дістане обидві книжки за $3.00.

Замовлення з Канади треба платити американською валютою.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ—WANT ADS

Classified Department—BErgen 4-0237—BEkman 3-0869

War Manpower Commission Employment Regulations

Essential Workers need Statement of Availability. If transferring to less essential, need U. S. Employment Service consent in addition. Critical workers also need both.

Сущні робітники обовязані мати посвідку, що вони є до розпорядимости. При переношенню до менше сущних робіт мусять мати крім цього згоду „Юнайтид Стейтс Емплоймент Сервіс". „Критичні" робітники потребують теж обох посвідок.

ПОТРІБНО МУЖЧИН

Досвід непотрібний

як

ПОРТЕРІВ

і

РОБІТНИКІВ

ДОБРА ПЛАТНЯ

ПОСТІЙНА РОБОТА

Робітники з важної воєнної роботи мусять мати доказ звільнення

FEDERAL TELEPHONE & RADIO CORP.
591 BROAD STREET, NEWARK, N. J.

ПОТРІБНО МУЖЧИН

Пральних pullers & loaders, досв. не треба. Звіль. від побору до війська. **Clover Laundry,** 14-47 28th Ave., Astoria, Mr. Barney.

Мужчин до вергавзу
і роботи в стак румі
не треба досвіду; повоєнна робота. 75 ц. на г. в почат. оверт., стала роб.
Cap Screw & Nut Co.
15 Desbrosses St., N. Y. C.

Форд Механіка
Сущна робота
Стала, найвища платня
Boulevard Motor Corp.
Boulevard at Communipaw Ave.
Jersey City, DEl 3-3400

FREIGHT HANDLERS
ДЕННА ПЛАТНЯ
Час і пів після 8 годин
PENNSYLVANIA RAILROAD
Голосіться 275 Bowery або
Room 204, 110 W. 42nd St., N. Y.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Дівчат—Жінок
Singer & Merrow Machine для shoulder pads, Стало, овертайм, приємна роб. кімната. **M. & J. Shoulder Pad,** 1047 6th Ave., N. Y. City.

Дівчат—Жінок, без вправи до легкої фабричної роботи. Добра платня на початок. Час і ½ за овертайм. Підвишка кожних два місяці. **Pilot Box Co.,** 95 Lorimer St., Brooklyn, N. Y. 6th floor.

ЖІНОК—ДІВЧАТ
інтересна кілька-год. роб.—вечерами. в Фотографічній Лябораторії
Не треба досвіду
Платня вчасі науки
WMC правила заховуємо.
STANBI PHOTO SERVICE
Lipton Tea Bldg.
16th St. & Riverfront, Hoboken, N.J.

ПОТРІБНО МУЖЧИН І ЖЕНЩИН

ГОТЕЛЕВИХ РОБІТНИКІВ
Женщин і мужчин—без різ. на вік.
Добра платня—у всіх департаментах.
Стала посада
Досвіду непотрібно.
БЕЗ ОПЛАТИ АГЕНЦІЇ
До Готелів McAlpin, New Weston, Winslow, Wellington, і інших
KNOTT HOTELS
Безплатна услуга затруднення
234 7th Ave., bet. 23rd & 24th Sts.
Сущні роб. потр. посв. звільнення.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

ДІВЧАТ! ЖІНОК!
Легка фабрична робота, досвіду не треба, $22 на поч.. 40 год. **Keystone Dyeing,** 192½ Greene St., N. Y. C.

Опирейторок—Жінок
на Elastic—flatlock—Merrow, досвідчених при діточім районовім споднім білю. 37½ год. і час і ½ за оверт. **Tibet Undergarment Co.,** 265 Canal St., N. Y. City.

Дівчат Дівчат
Досвіду не треба, 40 годин, і час і ¼ за овертайм. Приємне окруження. **Liberty Castle Laundry,** 118 Madison St., Hoboken., N. J.

ЖІНОК—ДІВЧАТ
ЛЕГКА ФАБРИЧНА РОБОТА
БЛИЗЬКО ВАШОЇ ХАТИ
НА ІСТ САЙД
ЩАДІТЬ ЧАС
НА ЇЗДУ
Цілий час—кілька год. або овертайм
ДОБРА ПЛАТНЯ
ГОЛОСІТЬСЯ STANLEY—Apt. 4
до 8. год. ввечір, або телефонуйте Walker 5-4640 до 5 год. ввечір
632 E. 9th ST., N. Y. C.

В. Авраменко.

В память Покійного Олександра Кошиця

Чарівна вона, ось та українська пісня — вияв серця і душі українського народу. Особливо, як, бувало, слухаєш, як її виконувала Українська Республиканська Капеля, під проводом покійного Олександра Кошиця. Слухаєш, а серце беться, груди тремтять, і почуваєш, що ми діти могутньої Української Нації.

1. У. Р. Капеля у Станиславові.

Весною 1919 року я опинився у Станиславові, де вперше побачив і почув спів Української Республиканської Капелі під незабутнім Олександром Кошицем. Ця Капеля, зорганізована за допомогою Симона Петлюри й українського державного уряду, послана була за кордон України, щоби піснею сказати світові, що „Україна була, Україна живе і Україна буде жити по віки вічні". А в той час світ мало знав про Україну. Тому Капеля проф. Кошиця стала репрезентантом України! Вона стала в ряди новітніх борців на дипломатичному полі; стала показчиком високої, української, музичної, народньої культури. Своє завдання Українська Республіканська Капеля під талановитою рукою виконала вона показала світові таку красу нашої народньої пісні, що ця пісня навіки записана якнайкраща в цілому світові.

Станиславівський концерт Капелі останеться назавжди в мойому серці. Це було нове свято над святами! Пригадую, як в той день, в салі Монюшки, в восьмій годині ввечері, вже не було місця, де стати. Уся була переповнена людьми. А скільки з жалем товпилося на дворі, бажаючи, хоч знадвору почути спів Капелі! У салі за третим дзвінком стало так тихо, начеб має зачатися Служба Божа. Піднімається куртина. На сцені мале підвищення для диригента. З льож, де були представники українського уряду та представники інших держав при нашім уряді, всі дивляться на сцену; Січові стрільці, селяни, інтелігенція, гуцули, студентська молодь. Усе заніміло. На сцену виходять спокійно, тихо, рядочком, хористки (сопрани й альти), а за ними мужчини (тенори й баси). Всі без шуму, зручно і гарно, стають кількома рядами. Але чудо! Це вчора пробі, ми бачили цих співаків і співачок в концертових дорогих костюмах і сукнях, але сьогодня вони стоять ще кращі: вони всі в біленьких, по мистецьки обшитих, селянських українських свитках. Кажуть, що то одна з галицьких гарних „Просвіт" (із м. Жабє) відпустила ці свитки для Капелі. Саля зробила овацію Капелі: Оплески, оклики радости, крики: „Слава!". Лунають довший час. Ще все кричить і плеще, а тут появляється повний енергії, з живими рухами, в чорному вечірньому убранні, диригент хору — проф. Олександер А. Кошиць. Немов той орел, що літає під небесами! Легенько вийшов, наче скочив, на підвищення, низько схилив голову до публики. Оплески й оклики перетворилися у величезну овацію! Кошиць не міг починати диригувати. Таке тривало може 15 мінут. Нарешті люди втомилися, та й руки від щирого плескання попухли. Настала тиша. Проф. Кошиць повернувся до хору, підняв руки і, мов вибух динаміту, загреміло із уст співаків: „Вже воскресла Україна". Тремтіння, наче страх з глибокою радістю наповнило мою істоту. Мене морозило від тих могутніх звуків нашого гимну, а сльози текли по обличчю...

А тим часом зі сцени залунала пісня у виконанню Капелі проф. Кошиця: „Ой зійшла зоря вечіровая, над Почаєвом стала!". Ця дійсно божественна пісня, виконана під магічним проводом ґенія-провідника О. Кошиця, так, що не до описання. Слухаючи пісню, бачилося український монастир в Почаєві, чулося молитви і плач людей, бачилося чудотворний образ Божої Матері, відчувалося, як наступало страшне турецьке військо і як воно в переляці тікало від Почаєва. По співі цеї пісні овації хору греміли без перестанку! А далі знов нова пісня: „Верховино - світку ти наш". І перед нами встали високі гори Карпати з місячною красою лісових борів, вершин і долин, і бистрими гуцулами, що вміють в „Коломийці" крутитися, як той вихор. Чулося в пісні і звуки гуцульської трембіти і дзвін срібного топірця Олекси Довбуша — героя-опришка. Серце моє переставало битися... А потім пішли українські колядки та щедрівки: „Щедрик, щедрик, щедрівочка", „На Орданській річці", і другі. Лагідні святочні звуки нагадали нам божу красу українського Різдва, в селі, засипаному снігом, та повному радости. А тут хор заспівав - зарав на бандурах: „Ой на горонці, в злотій корчмонці — там грають кобзари!". — Дійсно грали кобзари на золотих цимбалах! В цім співі хор дійшов вершків свого неописуємого чарівного співу. Настала перерва і публика засипала хор цвітами. Многі кинулися на сцену ґратулювати і витати дириґента та співаків. Здавалося, що буде кінець і проф. Кошицеві й співакам, бо їх цілували, хапали в обійми, і от-от, малощо неі задушать раз у життю. Не можу описати всього, бо нема сили передати, яке зворушуюче чарівне ділання робила на нас усіх і на мене українська пісня у виконанню Капелі О. Кошиця. То був не концерт, а Свято із Свят! Великдень нашої пісні!

Із Станиславова Українська Республиканська Капеля під проводом проф. Олександра Кошиця поїхала по цілому світові; пізніше вона перетворилася в Український Національний Хор. Про працю та успіхи цеї Капелі - Хору вийшли книжки „Українська пісня за кордоном", де уміщені рецензії, як писали про нашу пісню, про її силу, про силу українського мистецтва і духа найбільші музиканти і композитори цілого світа. За той час мене доля кинула інакше. Із Станиславова, в часі, як „Стрільці Січовії Збруч річку проходили", вернувся я до Камінця Подільського і там вступив актором в трупу Українського Національного Театру, що був тоді під керуванням славного артиста-режісера Миколи Садовського. Працюючи в театрі Садовського, я студіював українські танки, як рівнож будучи близько при Садовськім, навчався театральної справи. Пізніше театр Садовського розпався, бо частина артистів повернулася до Киева, де й пропав по них слід. Орґанізацією театру в Камянці Подільськім занялися Микола Орел-Степняк й директор Львівського Театру — Йосиф Стадник. В тому новому театрі я працював деякий час, поки не прийшлося нам усім тікати з рідної землі на чужину. Я попав, як й багато інших, що боролися за волю України, у польський табор інтернованих в Каліш.

(Кінець буде).

КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ!

В ЧАСІ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТ
ПРИДАЄТЬСЯ ДЛЯ ПРОМОВ ЧИ ВІДЧИТІВ
про Т. Шевченка книжечка д-ра. Л. МИШУГИ
ШЕВЧЕНКО -- і -- ЖІНКА
На тлі жіночих Шевченкових постатей змальовано в книжці велич душі генія України, його порив до волі та протест проти гнету і насилля.
Ціна 50 центів.
Замовляйте:
"SVOBODA"
P. O. Box 346,
JERSEY CITY, N. J.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА.

(Докінчення зо сторони 2-гої)

Не на самому Паволоцькому, а на його родині...

По трьох тижнях дивізія зпід Стобихви забралася. Не до Румунії на басарабське вино, тільки в самі нетри пинських багнищ над Стоходом, в район Угринич, Старого і Нового Червища та Шин, — району, кудою пробивалися 100 піша і 16-та кінна дивізії в осені минувшого року. Тут в лісах, коло озера і села Шини будувати землянки почали з першого дня. Забезпечувалися від холодів гострої поліської зими. Інтендантство розташувалося в Кухоцькій Волі, штаб корпусу у фільварку Тиховіж, — все знайомих дивізії місцях. За осінь Кухоцьку Волю вузькоторовою залізницею сполучено зо стацією Антонівка, під Сарнами, місце осідку штабу третьої армії, — до якої знов корпус передано.

Почалося сидіння в окопах без боїв і страт. На цьому відтинку захопила кінноту революція. З революцією настали часи служби полковника Паволицького і багатьох його підвладних відроджений України...

Кінець першого тому.

Почато 1929, закінчено 1943.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Бр. св. Андрея Первозванного, від. 66, повідомляє всіх членів, що на річних зборах вибрано такий уряд на 1945 рік: К. Верескля, предс.; Д. Павлик, заст.; Л. Фединяк, фін. секр.; А. Дубас, заст.; Я. Цомпель, кас.; І. Павлик, заст.; П. Затик, рек. секр.; В. Глют, заст.; контроля: В. Дичко і І. Лазорчик; дозорці хворих: Н. Віткович і Н. Біщак; до прапорів: І. Дубас і Д. Биндас. Збори Братства будуть відбуватися в першу пятницю по десятім кожного місяця. Просимо всіх членів прийти на місячні збори 16. лютого, в гали під ч. 30 Іст 7. вул., в год. 8. ввечір. На тих зборах буде вибір делегата і його заступника на конвенцію У. Н. Союзу. — За уряд: К. Верескля, предс.; Л. Фединяк, фін. секр.; Я. Цомпель, кас.; П. Зятик, рек. секр.

САВТПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, подає до відома всім членам і членицям, місцевим і позамісцевим, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 4. пополудні, в гали У. Н. Дому, 279 Кінгсгайвей Вест, Савтпорт, Конн. Просимо всіх прийти на час і привести нових кандидатів в члени У. Н. Союзу й Товариства. Також просимо платити місячні вкладки, бо на річних зборах заборонено секретареви ходити по хатах за вкладками; причина ця, що члени не сходяться на збори і нема з ким обговорити всіх справ, які відносяться до орґанізації, а є тих справ досить багато в теперішний час. На цих зборах буде вибір делегата на 21. конвенцію У. Н. Союзу. Тому просимо прийти на час. — За уряд: Ю. Гоголь, предс.; М. Сендзік, кас.; П. Дудко, секр.

БАЙОН, Н. ДЖ. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 281, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в пятницю, 16. лютого, в 8. годині ввечір, в У. Н. Домі, 33-35 Вест 19. ул. Просимо всіх членів і члениць прийти на ці збори, бо буде вибір делегата і заступника на конвенцію У. Н. Союзу. — І. Довгань, предс.; С. Кибало, кас.; Д. Бачинський, секр.

ДУРГАМВІЛ, Н. Й. — Тов. Рільник, від. 188, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 1:30 пополудні, у місци де звичайно. — За уряд: Й. Сохан, предс.; Т. Харітан, секр.-кас.

БРОНКС, Н. Й. — Збори Тов. Любов, від. 298, вибір делегата відбудуться в суботу, 17. лютого, в год. 8. ввечір, в церковній галі, 1745 Вашингтон Еве.

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 247, подає до відома, що місячні збори відбудуться в четвер, 15. лютого, в годині 7:30 ввечір, під ч. 623 Савт Геральд стр. Просимо всіх місцевих і позамісцевих Союзових членів прийти на збори, бо буде вибір делегата на конвенцію У. Н. Союзу. Будуть також інші важні справи до полагодження. — За уряд: М. Марцінишин, предс.; Т. Ґула, кас.; П. Сав, секр.

АКРОН, О. — На відбувшихся річних зборах Бр. Сош. св. Духа, від. 295, 21. січня, одобрено одноголосно бувший уряд, а це: О. Зепко, предс.; І. Гурин, заст.; М. Петруха, кас.; І. Зепко, заст.; В. Пулк, секр.; П. Славич, Е. Тивончук і К. Зепко, контрольори; Й. Баранецький, Г. Лесняк і Й. Сивак, надз. хворих; М. Хоронцак, хорунжий, а С. Яворський, дверник. Збори будуть відбуватися як все третя неділя по першім, в гали церковній на розі Вашингтон і Абел улиць. — В. Пулк, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 17. лютого, в год. 7:30 ввечір, в гали У. Д. Г. Клюбу, 31-14 Ґренд Еве. Просимо всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і члениць явитися на ці збори, бо є важні справи до полагодження і буде вибір делегатів на конвенцію У. Н. Союзу. Довгуючих членів просимо вирівнати свій довг. Не явившийся на збори член або урядник підлягає карі згідно зо статутом. — М. Дивицький, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372, відбудуться в суботу, 17. лютого, в годині 7:30 ввечір, в домі 122 Ліберти вул. Просимо всіх членів прийти на час. — Ю. Голинський, предс.; В. Реновець, кас.; Й. Ярема, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 347, повідомляє всіх своїх членів, що на річних зборах вибрано такий уряд на 1945 рік: В. Горинь, предс.; Г. Замойський, заст.; П. Старжевський, кас.; С. Патин, заст.; Г. Тимчій, секр.; М. Бережанський, заст.; І. Найда, І. Росипал і п-ні Вонисько, кастр. ком.; П. Козак і С. Глосніцький, надз. хворих. Місячні збори відбуваються в трету неділю по першім. Наступні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 2. пополудні, в гали де звичайно. Просимо свіх членів прийти на ті збори, бо є справи до полагодження і буде вибір делегата на конвенцію У.Н.Союзу. — В. Горинь, предс.; П. Старжевський, кас.; Г. Тимчій, секр. Адреса секр.: Harry Tymchy, 213 N. Laurel St., Bridgeton, N. J.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Сестр. Любов, від. 37, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 3. пополудні, в У. Н. Домі, 214-216 Фултон ул. Просимо всіх члениць прийти на ті збори, бо буде вибір делегатки на конвенцію У. Н. Союзу. — За уряд: А. Погранична, предс.; А. Огар, кас.; А. Гнатюк, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 1. пополудні, в домі У. А. Горожан, 847 Н. Франклін ул. Просимо членів прийти на ці збори, бо буде вибір делегата на конвенцію У. Н. Союзу. Довгуючих членів просимо прийти вирівнати свої залеглости. — С. Чорномаз, секр.

ДЕРБИ КОНН. — Звичайні місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 23, відбудуться в неділю, 18. лютого, в Іґелс Гали, 229 Майн ул., в 2. годині пополудні. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження і буде вибір делегата на конвенцію. — За уряд: Т. Захаревич, предс.; А. Цвєкович, кас.; І. Біньковський, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Збори Тов. Любов, від. 370, відбудуться в неділю, 18. лютого, в церковній гали, 127 Парк ул., в годині 12:30 пополудні. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Просимо членів подати докладні свої адреси на зборах цього місяця. На річних зборах вибрано такий уряд на 1945 рік: П. Волянин, предс.; О. Ґіна, заст.; М. Сампара, рек. сек.; Г. Хомета, заст.; К. Стасюк, кас.; Г. Куць, заст.; Р. Голубович, фін. секр.; Й. Бурбела, Ф. Ковальчук, Анна Хабінець, контрольори; Анна Мурин, В. Колесник, П. Василик, надз. хворих. — М. Сампара, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 175, відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 1. пополудні, в салі У. Н. Дому при Мартін ул. Обовязком всіх членів і члениць є прийти на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. — В. Братусь, предс.; А. Дяків, кас.; В. Бартош, секр.

ГЕМТРЕМК, МИШ. — Тов. Згода, від. 20, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в год. 2:30 пополудні, в Укр. Хаті, 2240 Грейлінг Еве. Просимо всіх членів явитися на збори, бо є багато справ до полагодження, і буде вибір делегата на конвенцію. — Й. Крупка, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 170, відбудуться в неділю, 18. лютого, в годині 6. ввечір, в У. Н. Домі, 181-3 Фліт ул. Просимо членів і члениць прийти на збори, бо є важні справи до вирішення і буде вибір делегата на конвенцію У. Н. Союзу. Коли член не заплатить залеглих вкладок за минулий рік, то буде суспендований. — Т. Наконечний, секр., 16 Sanford Pl., Jersey City, N. J.

ЛІКУЄМО ХРОНІЧНІ НЕДУГИ
ЩЛУНКА, ШКІРИ, НЕРВІВ
ГЕМОРОЇДИ Й ІНШІ ЗАПАЛЕННЯ КУТНЬОЇ КИШКИ
Нирок, міхура, щлунка і внутренностей забурення. Катар і хронічні болячки, біль у крижах, загальне ослаблення і хронічний ревматизм і сятику. Лучі Екс, екзамінація крови і мочі запевняє докладну діягнозу і відповідне лікування. Застрикування, коли вказане. Зайдіть сьогодня на пораду. Мужчин і Женщин лікуємо модерними методами зо скорою поміччю.
Всі хронічні недуги лікуємо науково.
ОПЛАТА УМІРКОВАНА — МЕДИЧНА ЕКЗАМІНАЦІЯ $2.
DR. ZINS (28-літне заведення)
110 EAST 16 STREET, N. Y. — NEAR UNION SQUARE
Щоденно від 9. г. рано до 7. г. вечі. У неділі від 9. рано до 2. попл.

ЯКІ КНИЖКОВІ КАЛЕНДАРІ можна набути в Сурмі?

Календар НОВОГО ШЛЯХУ	$0.55
Календар УКР. ГОЛОСУ	0.50
Календар Провидіння	0.60
Календар СУРМИ (ювилейний)	1.00

Всі за $2.50
Адресуйте:
SURMA
11 E. 7 ST., NEW YORK 3, N. Y.

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
801 SPRINGFIELD AVENUE, corner Harrison Place
IRVINGTON, N. J.
Phone: ESsex 3-9090

$150.00 і вище ЦІЛИЙ ПОХОРОН
ОБСЛУГУЄМО В ПЕРТ АМБОЙ І ОКОЛИЦІ
KANAI KAIN FUNERAL HOME
433 STATE STREET,
PERTH AMBOY, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-8568
BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 Prospect Avenue, (cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MElrose 5-6577

ТАРЗАН, ч. 1125. Плянують наперед.

Як таємничий літак зник з овиду, Гітлер засміявся: „Незадовго ми поїдемо за ним... до тайного схоронища".

„Наші вороги будуть думати, що ми згинули, а тимчасом ми будемо безпечні в африканських джунглях", говорив Ґебельс.

„Може ми там успіємо збудувати собі нову імперію, оперту на примітивній силі дикунів", мріяв Гітлер.

Тимчасом літак гудів стратосферою, так високо, що його не могли відкрити найчуйніші інструменти.